

گزارشی دیگر از دومین گردهمایی سراسری جمهوری خواهان دمکرات و لائیک

گزارشی دیگر از دومین گردهمایی سراسری جمهوری خواهان دمکرات و لائیک

سرور علی محمدی

یکشنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۳۸۵ - ۳۰ آوریل ۲۰۰۶

مقدمه

پس از دو ماه از برگزاری دومین گردهمایی سراسری جمهوری خواهان دموکرات و لائیک در شهر هانوفر آلمان به تاریخ ۲۴ تا ۲۶ فوریه، گزارشی از جانب هیئت اداره کننده به تاریخ ۲۰ آوریل ۲۰۰۶ در سایت صدای ما انتشار یافت که در مقدمه آن چنین آمده است:

” رای هیئت اداره کننده در مورد این گزارش ۲ نفر راضی، ۲ ممتنع، و ۱ رای مخالف. خانم سرور علی محمدی با شکل و نحوه گزارش دهی و همچنین با محتوای آن کاملاً مخالف هستند. ” (تاکید از من است). بی تردید همانطور که در مقدمه گزارش قید شده است من بعنوان یکی از اعضای هیئت اداره کننده مخالف بوده و می باشم. لکن با قرائت سطور فوق دچار شگفتی ام که چگونه گزارش مذکور بنام هیئت اداره کننده انتشار یافته نه با نام دو نفر راضی؟

تامل در همین چند سطر نقل شده موید برخورد غیرجدي و اهمال کارانه تنظیم کنندگان گزارش است.

نخست آنکه اصطلاح بی مسمای ۲ نفر راضی، فاقد هرگونه بار حقوقی و سیاسی است و ما به ازای آنرا در هیچ نظامنامه ای نمیتوان یافت. از منظر حقوقی که به مسئله بنگریم باید موافقت، مخالفت، امتناع در مشارکت و رای ممتنع افراد را برسمیت بشناسیم نه مفهوم های کلی و کشار رضایت یا عدم رضایت را.

آنچه بر من پوشیده است این واقعیت است که چه کسی با این واژه ها بجز نگارندگان گزارش آشنائی دارد؟

دوم آنکه من این روش را گامی دیگر در فاصله گرفتن از نشستهای چند سال گذشته جمهوری خواهان دموکرات و لائیک میدانم، چرا که ما همواره کوشیده ایم تنوع آرا را در بین خودمان برسمیت شناخته و مسائل را با بحث و اقناع حل و فصل کنیم. اما این گزارش نه تنها از این اصول عدول کرده؛ بلکه حتی در صورت توسل به مکانیزم رای گیری هم از اکثریت مطلق آرا

برخوردار نیست. از ۵ نفر هیئت اداره کننده ۲ نفر راضی، ۲ نفر ممتنع و ۱ نفر مخالف می باشد با احتساب این امر، اکثریت مطلق آرا یعنی ۳ نفر از ۵ نفر حاصل نیست. بنابراین گزارش زیر بعنوان گزارش هیئت اداره کننده فاقد اعتبار است و لازم است که "راضیان" که نامشان مجهول است، آنرا با نام خود انشار دهند.

سوم آنکه پرسیدنی است که ۲ نفر ممتنع چه کسانی هستند و چرا به این امر غیر دموکراتیک اعتراض نکردند؟

براستی این فقدان حس مسئولیت و اهمال کاری را در باره انجام وظیفه ای که در گردهمایی بدوش گرفتیم چگونه باید توضیح دهیم؟ من به سهم خود بنا به مسئولیتی که در شورای هماهنگی سابق داشتم و نیز با توجه به اینکه یکی از اداره کنندگان دومین گردهمایی سراسری جمهوری خواهان دموکرات و لائیک بودم، تمام سعی خود را بکار بردم تا:

۱- دوستان تدارک کننده در ها نوفر فیلم اجلاس را جهت سندیت هرچه بیشتر گزارش در اختیار بگذارند. با آن که کیفیت نامناسب فیلم ها طوری است که در برخی موارد، حتی رای گیری ها و نتایج آنرا روشن نمی کند

۲- علی رغم نقص و کمبود فاحش اسناد، طرح اولیه ای تهیه و برای بحث در اختیار سایر اعضای هیئت اداره کننده قرار دهم.

۳- یک جلسه پالتاکی بمنظور بحث در باره ارائه گزارشی که شایسته عنوان گزارش هیئت اداره کننده باشد برگزار گردد. متاسفانه این تلاش من بی نتیجه ماند.

با توجه به همه این معضلات و علاقه ای که به سهم خود به سرنوشت جمهوری خواهان دموکرات و لائیک دارم لازم دیدم ملاحظات خود را در باره "گزارش هیئت اداره کننده" مندرج در سایت صدای ما با همراهان و علاقمندان در میان بگذارم. به امید آنکه اشتباهات را تصحیح نمائیم و از تکرار اینگونه روش ها در آینده پرهیز کنیم.

با سپاس سرور علی محمدی

اجلاس سه روزه جمهوری خواهان دموکرات و لائیک در روزهای ۲۴، ۲۵، ۲۶ فوریه سال ۲۰۰۶ در شهر ها نوفر

آلمان برگزار گردید.

جمعه ۲۴ فوریه ۲۰۰۶

اجلاس با تاخیر زیاد و با خیرمقدم خانم میهن جزئی افتتاح شد. پس از آن گروه کار پیگیری شورای هماهنگی اداره جلسه را تا انتخاب هیئت اداره کننده بعهدہ گرفت. متاسفانه، مسئول

هماهنگی گروه کار پیگیری، آقای رضا اکرمی، بدلیل بیماری در جلسه حضور نداشت.

اعضای گروه پیگیری خانمها مهشید راستی، سرورعلی محمدی و آقایان جلال شالگونی و عباس عاقلی زاده بودند.

طبق آخرین آمار گروه تدارکات در هانوفر حداکثر حدود ۱۳۰ تا ۱۴۰ نفر در این نشست شرکت داشتند که این تعداد طی سه روز متغیر بود. همراهان از کشورهای آلمان، اتریش، انگلستان، آمریکا، دانمارک، سوئد، سوئیس، فرانسه، کانادا و هلند در اجلاس حضور به هم رسانده بودند. متأسفانه گروه کار تدارک آمار دقیقی از نسبت شرکت کنندگان مناطق مختلف در اختیار ندارد.

قبل از انتخابات هیئت اداره کننده از طرف گروه کار تدارکات آقای اصغر اسلامی گزارش این گروه را به اطلاع حاضران رساند. انتخاب هیئت بدلیل کمبود کاندیداهای زن عملاً با مشکلاتی مواجه بود که با ورود یکی از همراهان زن ترکیب سه زن و سه مرد کامل شد. سپس انتخابات پیرامون تعیین هیئت اداره کننده صورت گرفت. از ۵۰ شرکت کننده در رای گیری ۴۴ نفر موافق، ۲ نفر مخالف و ۲ نفر در رای گیری شرکت نکردند. اعضای هیئت اداره کننده شامل: خانمها میهن جزنی، گیتی سلامی، سرورعلی محمدی و آقایان جلال شالگونی، عباس عاقلی زاده، بیژن محمودی بودند.

گروه کار پیگیری پس از انتخاب هیئت اداره کننده به کار خود پایان داد.

خانم میهن جزنی از روز دوم بدلیل بیماری از هیئت اداره کننده کناره گیری کردند. پس از استراحت کوتاهی که بمنظور تقسیم کار بین اعضای هیئت اداره کننده داده شد، هیئت اعلام کرد که جلسه را به نوبت اداره خواهند کرد. و از مسئولین فنی هم خواسته شد تا نسبت به ضبط برنامه توجه لازم را مبذول دارند.

ضمناً در مورد حق رای اعضای شورا و همراهانی که از طریق پالتاک در جریان مباحثات بودند و از آنجا که در نظامنامه تدبیری در باره آن اندیشیده نشده بود هیئت اداره کننده با در نظر گرفتن مباحثات اعلام کرد که اعضای شورا و همراهان در پالتاک هم از حق رای برخوردار خواهند بود.

اجلاس کار خود را با اعلام یک دقیقه سکوت به یاد جانبختگان راه آزادی و استقلال ایران رسماً آغاز کرد.

تصویب آئین نامه اولین وظیفه هیئت اداره کننده بود. با تذکر آقای هدایت اله متین دفتری مبنی بر اینکه از نظر حقوقی آئین نامه اصطلاحی است که به غلط رایج شده و برای اداره جلسه نظام نامه واژه ی صحیح است. رای در تائید نظام نامه که از پیش در اختیار حاضران قرار گرفته بود با ۴۴ رای موافق به تصویب رسید. ۷ نفر هم در رای گیری شرکت نکردند.

بررسی کارنامه گذشته

نخستین موضوعی که در دستور کار هیئت اداره کننده قرار داشت بررسی کارنامه یکسال و نیم گذشته بود.

با توجه به اینکه شورای هماهنگی در آخرین جلسه خود ۱۸، ۰۶، ۲۰۰۶ نتوانست گزارشی تهیه کند که اکثر اعضا با آن موافق باشند این مهم به گروه کار پیگیری واگذار گردید که از طرف این گروه هم گزارش منسجمی ارائه نشد. دو تن از اعضای گروه کار، آقایان عباس عاقلی زاده و جلال شالگونی اعلام آمادگی کردند تا گزارش کوتاهی از مجموعه اظهار نظرهای اعضای شورا و جمع‌بندی عملکرد ارگان‌ها که توسط آقای عباس عاقلی زاده تهیه شده بود را بصورت کتبی در اختیار اجلاس قرار دهند. اما متنی که تحت عنوان "گزارشی عینی از موقعیت و امکانات جمهوری خواهان دموکرات و لائیک" توسط آقای شالگونی قرائت شد نظر به اینکه بیان جزئی از واقعیات بودند نتوانست جایگزین گزارشی از عملکرد یکسال و نیم گذشته شود و به پیشرفت مباحث یاری رساند. اما از آنجا که اکثر اعضا و همراهان با علم به اینکه با بررسی و شکافتن اشکالات گذشته، راه همکاری آینده هموار تر خواهد شد تلاش کردند تا با استناد به مقالات درج شده در صدای ما ریشه‌های عدم کارایی شورای هماهنگی را در این مدت بیابند. نکته قابل توجه اینکه هم بحث‌هایی که در جریان گردهمایی صورت گرفت و هم در گفتگو و تبادل نظرهای پیش از گردهمایی که بصورت کتبی و شفاهی صورت گرفته بود نکات زیر چشمگیر بود:

۱- آیا شورا توان هماهنگ کردن ارگان‌ها را داشته است؟

۲- آیا شورا در این مدت توانسته نقش خود را در مقام سخنگوی جمع جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایفا نماید؟ ۳- آیا عدم حضور برخی اعضای شورا در جلسات بدلیل فنی یا شخصی نمی‌باشد یا قبل از اجلاس مورد توجه جدی قرار می‌گرفت؟

۴- آیا شورا پاسخی در مورد تشکیل و انحلال گروه کار سیاسی به همراهان ارائه داده است؟

۵- آیا شورا دلیلی برای مسکوت نگاهداشتن موارد اختلاف مندرج در سند سیاسی مصوبه اولین گردهمایی داشته است؟

با پاسخ به این پرسش‌ها میتوان به نقش شورای هماهنگی در این مدت پی برد.

آنچه که از مجموعه بحث‌ها می‌توان جمع‌بندی کرد و تقریباً همه کسانی که در رابطه با عملکرد شورا اظهار نظر کردند در مورد آن اتفاق نظر داشتند این بود که شورای هماهنگی نه سخنگوی جمع ما بوده است و نه هماهنگ کننده اکسیون‌های مبارزاتی ما. باید گفت که متأسفانه این مشکلات در تدقیق مفهوم شورای هماهنگی بازتابی نیافت.

با توجه به کمبود مطالب مکتوب، اجلاس نتوانست به کفایت بحث برسد و پیشنهاد کمیسیونی برای جمع‌بندی نظرات هم تنها با ۱۴ رای موافق مورد تصویب قرار نگرفت.

ضمناً در مورد سیستم رای اعضا و همراهانی که از طریق پالتاک در جریان مباحثات قرار گرفته بودند؛ هیئت اداره کننده با توجه به مباحثات از مسئولین فنی تقاضا کرد تا امکانات لازم را

برای شرکت دوستان در انتخابات فراهم آورند.

سند ساختار

دومین موضوع اصلی نخستین روز گردهمائی، بحث پیرامون سند ساختار بود که مسئول هماهنگی گروه ساختار

آقای شهرام قنبری با اشاره به این واقعیت که ۹ ماه پس از اجلاس پاریس هسته اولیه گروه با شرکت خانمها و آقایان مهدی ابراهیم زاده، مهران پاینده، سرور علی محمدی، عباس عاقلی زاده، شهرام قنبری کار خود را با انتشار اطلاعیه ای در سایت صدای ما مبنی بر دعوت از همه همراهانی که در دوره گذشته در این زمینه فعالیت داشتند آغاز کرد که پس از آن آقایان اصغر اسلامی، احمد آزاد، بهمن امینی، رسول آذرنوش، شیدان وثیق، ناصر مهاجر هم به گروه کار پیوستند. اولین جلسه پالناکی گروه در ۱۱ نوامبر ۲۰۰۶ بود. خانم گیتی سلامی هم در برخی از جلسات شرکت داشتند. حاصل کار این گروه ۲ سند با امضای ۸ نفر مهدی ابراهیم زاده، اصغر اسلامی، مهران پاینده، سرور علی محمدی، عباس عاقلی زاده، شهرام قنبری، ناصر مهاجر، شیدان وثیق و سند دیگر به امضای ۲ نفر بهمن امینی و رسول آذرنوش بود.

علاوه بر آن طرح دیگری از جانب آقای احمد آزاد ارائه شد که افق دیدگاههای آقای جلال شالگونی را هم خصوصا

در بخش مربوط به سازمان ها و تشکل ها در بیان جایگاه افراد حقیقی و حقوقی در بر داشت. آقای آزاد تمایلی نداشتند که طرحشان بعنوان یک سند به اجلاس ارائه شود. پس از انتشار دو سند گروه کار ساختار جنبش ما، دو تن از اعضای گروه کار آقایان ناصر مهاجر و مهران پاینده به همراه آقای بهمن سیاوشان ملاحظات و پیشنهاد های خود را بصورت طرحی از طریق سایت صدای ما در اختیار اعضا و همراهان قرار دادند. با اینکه این طرح دربرگیرنده پیشنهادهای کاملاً مشخصی در مورد ساختار است بنا به گزارش آقای قنبری این دوستان نیز خواهان ارائه طرحشان بعنوان سند مجزا به اجلاس نبودند. پس از گزارش آقای شهرام قنبری، طبق قرار قبلی، حاضرین در اجلاس در تظاهراتی که به پشتیبانی از کارگران شرکت واحد در ایران که در مرکز شهر ها نوفر برگزار می شد شرکت کردند. (متن اسناد ساختار و همچنین مطلب آقایان مهران پاینده، ناصر مهاجر و بهمن سیاوشان بر روی سایت صدای ما موجود است.)

شنبه ۲۵ فوریه ۲۰۰۶

با توجه به اینکه بحث در باره سند ساختار در اجلاس پاریس نیمه کاره مانده بود، می بایست در گردهمائی دوم

تدقیق و تکمیل گردد. اما متأسفانه نه تنها وقت کافی به بحث در این زمینه تخصیص داده نشد بلکه کمیسیونی هم که برای تنظیم سند با توجه به همه مباحث موجود تشکیل شده بود، در بر گیرنده همه گرایشات موجود در صفوف ما نبود. بعلاوه بسیاری از اعضای کمیسیون کمترین

حساسیتی نسبت به ساختار جنبش در طول یکسال و نیم گذشته نشان نداده بودند.

اعضای کمیسیون ساختار که از میان داوطلبین حاضر در جلسه تشکیل شد عبارت بودند از: بهمن امینی، اصغر اسلامی، مهدی ابراهیم زاده، شیدان وثیق، گیتی سلامی، جلال شالگونی، مهرداد درویش پور، احسان دهکردی، هدایت متین دفتری، فرهنگ قاسمی. با تشکیل کمیسیون، بحث در باره سند ساختار به روز بعد موکول شد.

قرارها و قطعنامه ها

در جلسه حضوری شورای هماهنگی که در تاریخ ۱۵ و ۱۶ اکتبر ۲۰۰۵ در شهرها نوfer برگزار گردید، تصمیم گرفته شده بود که تنها اسنادی در دستور کار نشست گنجانده شود که حداقل دو ماه قبل در دسترس همراهان قرار گرفته باشد و همچنین تصمیم گرفته شد که اگر قراری با توجه به حساسیت وضع سیاسی ایران از گردهمائی به اجلاس پیشنهادی شود؛ باید امضای حداقل ۲۰ نفر از همراهان را داشته باشد تا بحث پیرامون آن قرارها با وقوف و آگاهی صورت گرفته و همراهان بتوانند به تصمیمی سنجیده دست یابند. متأسفانه این مهم مورد توجه قرار نگرفت و قطعنامه هایی به اجلاس ارائه شد که متن آنها در اختیار شرکت کنندگان قرار نگرفته بود. این جنبه از دستور کار گردهمائی که از بحث پیرامون "قرارها" به بحث پیرامون "قطعنامه ها" تغییر یافت و نیز شیوه ارائه قطعنامه ها مورد اعتراض بخشی از همراهان حاضر در جلسه قرار گرفت؛ اما مورد تأیید واقع نشد.

پیشنهاد قطعنامه پایانی گردهمائی با امضای ۲۰ نفر از حاضران در اختیار هیئت اداره کننده قرار گرفت که توسط آقای شهرام قنبری قرائت شد. دو متن در باره بحران هسته ای و سرکوب کارگران شرکت واحد اتوبوس رانی تهران و حومه، از سوی آقای حیدر تبریزی ارائه شد که ابتدا از امضاها حمایتی لازم برخوردار نبود و پس از تذکر به ایشان با امضاء در اختیار هیئت اداره کننده قرار گرفت و سپس قرائت گردید. متن دیگری از طرف بخشی از زنان حاضر در گردهمائی با عنوان خشونت خانگی هرگز امر خصوصی نیست به اجلاس پیشنهاد شد.

یک پیشنهاد کتبی هم به جمع ارائه شد که در آینده تنها به مسائل سیاسی توجه نشود بلکه در مسائل مربوط به محیط زیست و حفظ آثار تاریخی و فرهنگ و هنر و مبارزه با بیماری های صعب العلاج چون ایدز و غیره نیز توجه لازم مبذول شود. در نهایت بجای تنظیم قرارها که در دستور کار منظور شده بود کمیسیونی برای تهیه و تنظیم قطعنامه ها تشکیل گردید. اعضای این کمیسیون عبارت بودند از: خانمها مرجان انصاری، نسترن امجدی، منیره کاظمی، ندا فرخ، ناهید جعفرپور و آقایان ناصر پاکدامن، اکبرسیف، فریدون احمدی، شهرام قنبری، حیدر تبریزی، منوچهر تقوی بیات، هوشنگ کشاورز صدر، شهاب فیضی، همچنین آقای فرزین بخاطر تخصصشان در امر انرژی اتمی بنا به تقاضای حاضران در گردهمائی بعنوان مشاور به کمیسیون پیوستند.

اعضای دو کمیسیون ساختار و تنظیم قرارها جلسه را برای ادامه کار خود ترک کردند.

پیامها

از طرف سازمانها و احزاب ایرانی و خارجی پیامهایی از طرف گروههای زیر به اجلاس رسیده بود که توسط نمایندگان آنها قرائت شد. این پیامها عبارت بودند از:

سازمان زحمتکشان ایران کومله

سازمان اتحاد فدائیان ایران (نماینده سازمان نقطه نظرات خود را بیان کردند و اعلام نمودند که پیام کتبی سازمان را در اختیار هیئت اداره کننده قرار خواهند داد که متأسفانه تا امروز برای درج در سایت صدای ما در دسترس ما نیست.)

سازمان فدائیان اکثریت

اتحاد جمهوریخواهان ایران

جبهه ملی ایران

پیام جمعیت دفاع از جبهه جمهوری و دموکراسی در ایران / بلژیک

ایرانیان جمهوری خواه دموکرات و لائیک / پاریس

حزب سبزها سوئد

حزب سوسیال دموکرات سوئد

انجمن همجنس گرایان ایران

در پایان روز دوم اجلاس از طرف گروه کار برنامه هنری با شرکت هنرمندان ایرانی و خارجی شهرها نوفر تدارک دیده شد بود که مورد استقبال قرار گرفت.

یکشنبه ۲۶ فوریه ۲۰۰۶

تا ساعت ۱۲ هیچکدام از کمیسیون ها حاصل کارشان مشخص نبود. کمیسیون ساختار سرانجام با تاخیر بسیار، سندی را بنام طرح پیشنهادی کمیسیون به جمع ارائه داد، که نه حاصل آمیزش دو سند سابق ساختار بود و نه در برگیرنده مباحث درون اجلاس. با علم به این مشکل، بجای آنکه ابتدا کلیات طرح سند ساختار مورد بحث و تفسیر قرار گیرد و به رای گذاشته شود، به شیوه ای کاملاً غیر دموکراتیک در باره اجزای آن رای گیری شد. متأسفانه هیئت رئیسه در روز سوم به اعتراضات برخی از همراهان حاضر در اجلاس به این روال کار که فاقد هرگونه مبنای حقوقی نیز بود توجهی نکرد و سخنگوی کمیسیون ساختار آقای مهرداد درویش پور وارد جزئیات طرح ساختار شد و به قرائت بند ها برای تبادل نظرو رای گیری پرداخت.

لازم به تذکر است که تعداد کسانی که در روز سوم حق رای داشتند ۷۸ نفر بودند که ۹ نفر از

طریق پالتاک در رای گیری ها شرکت داشتند.

۱. نام: جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران

این نام با ۴۹ رای موافق ۱ ممتنع و ۸ رای عدم شرکت به تصویب رسید

۲- تعریف: جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران برای یک جمهوری آزاد و مستقل دموکراتیک و لائیک در ایران مبارزه می کند.

(پیشنهاد اضافه کردن اصل عدالت اجتماعی که در اسناد ما موجوده است با ۱۷ رای موافق به تصویب نرسید.)

جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران جنبشی است کثرت گرا فراگیر علنی و مستقل که در آن همراهانی از خاستگاه ها و افقهای گوناگون گرد آمده اند تا با جایگاهی برابر ابتکارات فردی و کوششهای جمعی داوطلبانه خود را در عرصه های نظری و عملی از راه های دموکراتیک بر مبنای اسناد پایه مصوب گردهمائی سراسری به پیش ببرند.

این بند با ۳۸ رای موافق ۱۷ رای مخالف به تصویب رسید.

۳- همراه: همراه کسی است که خود را جمهوری خواه دموکرات و لائیک میداند و با سند سیاسی مصوب اولین گردهمائی موافق است. مبنای مشارکت همراهان اراده آزاد و داوطلبانه و پذیرش مسئولیت و پاسخگوئی نسبت به آن است. مشارکت در کوششهای فردی است صرفنظر از وابستگی یا عدم وابستگی افراد به احزاب سازمانها تشکلهای دیگر. همراهان همه جا از حقوق یکسان برخوردارند از جمله حق انتخاب کردن و انتخاب شدن.

این بند با ۶۰ در صد آرا تصویب شد.

۴- نهاد محلی: همراهان می کوشند برای پیشبرد فعالیت ها در محل اقامت خویش نهاد های محلی بوجود آورند. نهاد ها در همهء تصمیم گیری ها و انتخاب روش های کار خویش خود مختارند. تعلق آنها به جنبش بر مبنای اسناد پایه و مصوبات نشست سراسری است. نهاد ها در اتخاذ مواضع سیاسی و انتشار آنها به نام خود در صورت تفاهم با احراز اکثریت آرا آزادند. اقلیت برای دفاع از نظرات خود و تبلیغ علنی آن میتوانند از امکانات جمهوری خواهان دموکرات و لائیک استفاده کنند.

این بند با ۵۱ رای موافق به تصویب رسید.

۵- گروه های کاری و گروه های کار موازی گروه کار که از جانب واحد ها یا شورای هماهنگی یا گردهمائی سراسری پیشنهاد یا تشکیل می شوند در برابر نهاد های مربوط پاسخگو هستند. گروه های کار از افراد داوطلب تشکیل می شوند که برای پاسخگوئی به نیازهای عاجل یا پایدارجنبش در زمینه های نظری یا گامهای عملی بصورت سراسری یا محلی گرد هم می آیند و در

پیشبرد وظایف و انتخاب روش های کار خود آزادند. همراهان بنا به تشخیص خود میتوانند در موضوعات واحد گروههای کاری موازی تشکیل دهند.

مساله گروه های کار موازی تا آنجا که این گروه ها وابسته و یا پاسخگو به شورای هماهنگی نباشند، موضوع مناقشه نبوده و نیست. فی المثل در مورد گروه کار حقوق بشر، که از طرف شورای هماهنگی تشکیل نشده، بلکه کاملاً داوطلبانه بوده و در برابر شورای هماهنگی پاسخگو نیست، چنین بحثی فاقد موضوعیت است.

در مورد گروه های کارموازی، مدافعان این ایده به این پرسش مشخص که منظور آنان از ایجاد گروه های کار موازی در حوزه صرفاً نظری است یا موضوعات مربوط به عمل و اقدام را نیز در بر می گیرد؛ پاسخ روشنی ارائه ندادند. معضل اصلی این بود که ایجاد گروههای کار موازی وابسته به شورا در حوزه عمل مترادف نقض اتحاد عمل جمهوری خواهان دموکرات و لائیک می باشد. مضافاً اینکه در صورت اخیر، "گروههای کاری" تنها می توانند عنوان دیگری برای فراکسیون ها باشند که در ماده دیگری جداگانه مورد بحث است و لزومی به تکرار مجدد آن با چنین عنوان کشار و مبهم نیست. از آنجا که طرفداران "گروه های کار موازی" این ایده را بویژه برای پیشبرد اهداف خود در زمینه "اتحاد گسترده" مطرح ساخته بودند، پاسخ به این پرسش که آیا گروههای کار موازی در حوزه عملی نیز مجاز می باشند، حائز اهمیت ویژه بود. متأسفانه ماده پیشنهادی فوق الذکر فاقد صراحت در این خصوص است.

این بند با ۴۲ رای، موافق ۱۸ مخالف، ۴ ممتنع، ۴ عدم شرکت در رای گیری به تصویب رسید.

گرایشهای سیاسی نظری

همراهان هم‌منظر میتوانند در گرایشات سیاسی نظری گوناگون بر پایه سند برنامه و ساختار مصوب گردهائی خود را متشکل نموده و از تمام امکانات جمهوری خواهان دموکرات و لائیک برای تبلیغ نظرات خود استفاده کرده و اعلام موضع نمایند. گرایشات نظری بر پایه تجمع افراد شکل میگیرند.

در این بند هم سؤال محوری این بود که آیا تا کنون گرایشات نظری در درون ما در بیان نظراتشان مشکلی داشته اند؟ عده ای از دوستان خاطر نشان شدند که تا کنون در میان ما برای انعکاس دیدگاههای مختلف حتی از مکانیزم رای گیری "اقلیت و اکثریت کردن" استفاده نشده است و شاهد این مدعا نیز این است که در گروه کار ساختار صرفنظر از تعداد مدافعین این یا آن طرح ساختار، سند برای بحث به اجلاس ارائه گردید که یکی از آندو تنها از حمایت ۲ همراه برخوردار بود. اما مراد از "گرایش های سیاسی نظری" در ماده کنونی همان ایجاد فراکسیون ها است که در پیشنهاد برخی از دوستان نیز صراحتاً منظور شده است. پرسش اصلی این است که آیا فراکسیونهایی در جمع ما موجودند که خواهان رسمیت یافتن هستند؟ یا اینکه قرار است چنین فراکسیون هائی با ابتکار شورای هماهنگی شکل گرفته و رسمیت یابند؟ که در اینصورت، فراکسیون ها تنها محملی خواهند شد که جنبش را به تجمعی از افراد حقیقی و حقوقی (سازمان ها) بدل نماید که در آن اعضای وابسته به سازمانها بصورت فراکسیون های این و یا آن

سازمان حضور خواهند یافت. فراکسیون ها که در قالب گرایشات نظری می خواهند فعالیت کنند یا تابع نظرات جمع هستند یا با ایده فراکسیونی خود می خواهند عمل کنند. و مورد مشخص هم از آنجا که طرفداران "طرح رفرا ند م ملی" در این نشست برای نخستین بار خود را بعنوان یک فراکسیون معرفی کردند و مخبر کمسیون ساختار نیز از آنها بعنوان نمونه وجود فراکسیون در صفوف ما یاد کرد، از امضا کنندگان طرح رفرا ند م سؤال شد که آیا پس از این نه بنام فردی بلکه بنام جمهوری خواهان دموکرات و لائیک می خواهند ائتلافاتی از این دست را سازمان دهند، پاسخ دوستان به این پرسش مثبت بود. متاسفانه در این زمینه نیز کمبود وقت مانع از بحث اقناعی و همه جانبه شد و مسئله با رای گیری حل گردید.

این بند با ۴۳ رای موافق و ۱۲ رای مخالف، ۵ ممتنع، ۱۱ عدم شرکت در رای گیری تصویب شد.

شورای هماهنگی

شورای هماهنگی بازنمای تنوع گرایشات و عرصه های فعالیت مجموعه همراهان است برای تامین تنوع نظری پراکندگی جغرافیائی و مشارکت زنان شماری از افراد متناسب با تعداد رای دهندگان در نشست و نیز با در نظر گرفتن شمار هماهنگ کنندگان نهاد های محلی در مقطع گردهمائی که بعدا به شورا خواهند پیوست با رای مستقیم و مخفی انتخاب میشوند از هر واحد کاری یک نفر و از هر واحد محلی تا ۵ نفر یک نفر و از ۷ نفر بیشتر ۲ نفر به شورا می فرستند.

در مورد شورای هماهنگی دو نظر مخالف وجود داشت. هردو نظر با نگاهی به کارنامه گذشته شورا و چگونگی عملکرد آن و با طرح این واقعیت که باید در این رابطه بحث اقناعی صورت بگیرد با انتخابات مخالف بودند. عده ای از مخالفین بر این باور بودند که انتخاب اعضاء شورا در حالی که بیش از نیمی از همراهان فعال ما در اجلاس حضور ندارند مثبت نیست، در حالی که بخش دیگری از همراهان به این امر پای می فشردند که بجای شورا باید گروه ارتباطات و گروه سازماندهی بحثها تشکیل شود. اما عملا بدون بحث و فحص کافی موضوع به رای گیری گذاشته شد و شورای هماهنگی ای بازسازی شد که کاری با تجربه نا موفق یکسال و نیم گذشته نداشت.

این بند با ۴۱ رای موافق، ۱ رای مخالف، ۴ ممتنع، ۱۰ عدم شرکت در رای گیری به تصویب رسید.

متاسفانه نظر به اینکه مطابق اسناد موجود (فیلم مربوط به اجلاس) کلیات طرح ساختار که می بایست از حمایت ۶۰ درصد شرکت کنندگان در اجلاس برخوردار شود به مرحله رای گیری نرسید. به این اعتبار دومین گردهمائی جمهوری خواهان دموکرات و لائیک نتوانست به مهمترین وظیفه خود یعنی تصویب سند ساختار دست یابد.

در مورد تعداد اعضاء منتخب شورا در اجلاس پیشنهادهای متعدد ۸ نفر، ۱۰ نفر و ۱۲ نفر بود که سرانجام ۱۰ نفر نامزد و جملگی انتخاب شدند. اسامی منتخبین و تعداد آرای آنان بدین

قرار بود:

اعضای شورای هماهنگی: خانمها نسترن امجدی ۵۰ رای، سیمین افشار ۴۹ رای، لیلا اصلانی ۳۴ رای، مرجان انصاری ۳۳ رای، زری عرفانی ۲۵ رای، آقایان اصغر اسلامی ۵۲ رای، جلال شالگونی ۴۵ رای، عباس عاقلی زاده ۴۳ رای، مهرداد درویش پور ۳۶ رای. شهاب فیضی ۲۶ رای.

ابهام در رای گیری

نا گفته نماند که در مورد انتخاب اعضای شورا اکثریت مطلق آرا از جانب مردان (و نه زنان بدلیل ضابطه سهمیه بندی) ضروری بود. با توجه به تعداد کسانی که حق رای داشتند (۷۸ نفر آقایان مهرداد درویش پور با ۳۶ رای) و شهاب فیضی با (۲۶ رای) از حد نصاب لازم برای انتخاب در شورا برخوردار نبودند. بنابراین نتیجه انتخابات در این مورد مبهم است.

اجلاس در ساعت ۱۹ روز یکشنبه ۲۶ فوریه بکار خود پایان داد.